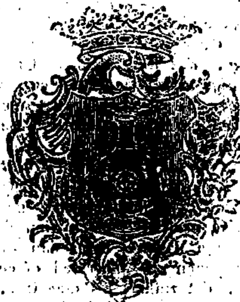
Dingsdag, 17 Julij 1838. No. 85.

VLISSINGSCHE COURANT.

Nieuwstijdingen.

NEDERLANDEN.

VLISSINGEN, *den* 16 *July*. Bij Koninklijk besluit zijn de steden Geertruidenberg en Terneuzen, uit hoofde van het belang, hetwelk dezelve in de laatste tijden, als vestingen hadden verkregen, tot plaatselijke kommandementen van de 3e klasse verheven; terwijl voorts bepaald is, dat er voortaan plaatsmajoors van de 3e klasse in de voorn. vestingen zullen wezen.

— De Generaal-Majoor *Paravicini di Capelli*, Kommandant der eerste artillerie-inspectie, heeft in de afgeloopen week de alhier in bezetting liggende artilleristen in oogenschouw genomen, en het werkdadige zoowel als het beschouwende gedeelte van het onderwijs voor dat wapen onderzocht, waarover Z. H. E. G. zijne tevredenheid heeft betuigd. Z. H. E. G. is Zaturdag van hier naar Middelburg vertrokken, om vervolgens deszelfs reis naar Delft voort te zetten.

— Men verneemt dat de Heeren *J. Enschedé en Zonen*, te Haarlem, eene nieuwe Javaansche drukkerij, ter dienste van het Gouvernement in Indië, zullen leveren. Reeds in den jare 1835 werd de Heer *J. H. Palm*, die zich, als afgevaardigde van het Nederlandsche Bijbelgenootschap, in Indië ophield, tot de zamenstellig van eene zoodanige drukkerij naar Nederland overgezonden, en aan hem de Javaansche radin *Pudjie Poespo Wilogo* ter assistentie toegevoegd. Met de zamenstelling werd reeds spoedig onder het toezigt van het Hoofdbestuur van het Nederlandsche Bijbelgenootschap een aanvang gemaakt; doch de Heer *Palm* zijnde komen te overlijden, zou de zaak, in weerwil der kundigheden van den in Nederland zich bevindenden radin *Saleh*, althans voor het oogenblik, hebben moeten gestaakt worden, zoo niet de Hoogleeraar *Taco Roorda*, te Amsterdam, zich geheel belangloos tot de voortzetting van het werk had aangeboden. De uitkomst heeft doen zien, dat het aan goede handen vertrouwd was; immers de proeven, die de Heer *Roorda* naar Indie heeft gezonden, moeten aldaar, zoowel aan Europesche als aan inlandsche zaakkundigen, zeer voldaan hebben, terwijl men verwonderd was over de sierlijkheid en juistheid der letters en teekens. De zoo gunstige afloop dezer zaak mag, behalve eene wezenlijke bevordering daardoor van 's Konings dienst, ook uit een wetenschappelijk oogpunt beschouwd, als zeer belangrijk worden aangemerkt.

— Naar men verneemt, heeft de Keizer van Rusland, als een blijk van Hoogstdeszelfs welwillendheid, den Hoog Edel Gestr. Heer Luitenant-Kolonel *Seeling*, Kommandant der Koninklijke Militaire Akademie, enz., te Breda, begiftigd met de St. Wladimirs-orde, 4e klasse.

— Uit Weenen wordt dd. 3 Julij gemeld, dat de Keizer van Oostenrijk aan Z. K. H. den Erfprins *van Oranje*, het Grootkruis der St. Stephanus-Orde heeft geschonken.

— Volgens eenen brief van Borghelm op Oland (in de Oostzee), van den 10 Junij, was de noorzijde van dat eiland nog zoo geheel met zwaar ijs, waaronder scholsen van negen el dikte, omringd, dat men geene open zee kon verkennen.

— Ten bewijze, dat de dagbladen slechts naar den afloop der Belgische kwestie raden, dient, dat de Hanoversche Courant verteld, dat *Leopold* eindelijk de 24 artikels heeft aangenomen, dat eenige Fransche dagbladen, waaronder de *Charivari* van 9 Julij, melden, dat *Leopold* zich gereed maakt, om zijnen waggelenden troon te ontruimen, en reeds vele goederen naar Engeland heeft gezonden, en dat andere dagbladen betuigen, dat *Leopold* niets wil afstaan, als begrijpende, dat alsdan de voorspelling vervuld zal worden, dat zonder Luxemburg geen Belgisch rijk kan bestaan. Dit laatste berigt heeft meer waarschijnlijkheid, als men weet, dat Venloo in staat van verdediging is gesteld, en de Luxemburgers en Limburgers worden opgezet, om tegen de verbrokkeling van die provincien te protesteren. Indien men de tijdingen uit Roermond van 6 Julij mag gelooven, dan trekken de Pruissen werkelijk naar Venloo. Om deze vesting te bemagtigen en ons terug te geven? Het is nog niet bekend; doch de Belgen zijn in angst, dat het zal gebeuren. Indien het geschiedde, zoude het met meer regt en billijkheid zijn dan het bombaderen van de citadel van Antwerpen door de Franschen. De *Gazette de France* van 9 Julij schijnt er geloof aan te hechten. De schrijver deelt mede hetgene de eerste minister van Frankrijk, de Heer *Molé*, nopens Belgie zegt, en voegt er bij [illegible] dus zegt men (de minister *Molé*) ons duidelijk, dat [illegible] sche revolutie Belgie zal men aanvallen (*démembrer*) d[illegible] aan aa[illegible] [illegible]peen van het Duitsche verbond. De questie, zegt d[illegible]r, is meer Engelsch dan Fransch. Wat! de Belgische [illegible] zou dan door de Fransche revolutie gemaakt zijn voor rekening van Engeland? Maar welke zijn dan de bijzondere belangen van Engeland in de zaak van Belgie? Er is slechts é[illegible] en dit is, om de vestingen tegen Frankrijk te behouden, [illegible]ker sloping niet gevorderd is toen wij Antwerpen badden bewijd." Het schijnt *de Gazette* te verheugen, dat de Franschen de citadel den Hollanders hebben ontnomen, en te bedroeven, dat de vestingen te gelijker tijd niet zijn gesloopt. Het ware ook eene moeite geweest, en Holland had men er bij kunnen inpalmen. De Fransche officieren hadden zich dan ook tot dat einde reeds van landkaarten van Holland voorzien, en onderling de ambten en posten verdeeld.

(*Utr. Courant.*)

ENGELAND.

LONDEN, *den* 11 *July*. De stoomboot *de Vulkaan*, zijnde een gewapende kruiser in 's lands dienst, onder bevel van den Luitenant *Crispin*, is verleden Zaturdag te Weimouth binnengekomen met eenen prijs, daags te voren gemaakt, bestaande in een Fransch schip, eenen smokkelaar, onder den naam van *Victoria*, met 8 man en 162 vaten met geestrijke dranken aan boord. Het volk, aan boord van den smokkelaar, was zoodanig bedrogen door het gewone voorkomen van den kruiser, welke al zijne oorlogstoerustingen bedekt heeft, dat het hem, zonder eenig vermoeden, als eene gewone stoomboot heeft zien naderen, en zonder kwaad te vreezen, hem op zijde gelegen heeft, tot dat de kruiser hem op het onverwachts aan boord klampte.

— Een brief uit Bombay van 21 Mei, over Suez ontvangen, meldt dat de Russen zich van de hoofdstad van Perzie (Teheran) zouden hebben meester gemaakt, en dat de Engelsche autoriteiten aanstonds alle beschikbare troepen naar die rigting badden doen oprukken. Alle stoomvaartuigen waren, enkel met dat doel, naar de Perzische golf gestevend.

Andere brieven van dezelfde dagteekening maken geen gewag van deze gebeurtenis, die in zich zelve belangrijk is en zulks voor de staatkunde van Europa nog meer worden kan. Er wordt dan ook hier weinig geloof aan dit berigt gehecht.

— Ons ministerieel Avondblad zegt, dat eene bezetting van eene Perzische stad door de Russen wel niet zal geschieden, ten zij op verzoek van het Perzische bewind, in geval van een oproer in het land. Het blad merkt aan, dat, indien immer zoodanig verzoek mogt gedaan worden, Rusland in staat zou zijn, vrij spoedig daaraan gevolg te geven. » Sedert den afstand van grondgebied door Perzie, bij het einde van den jongsten oorlog met Rusland, is het Russische frontier op 250 mijlen nabij Teheran gebragt, terwijl troepen, over de Kaspische zee aangevoerd, niet meer dan 60 mijlen door het Perzische gebied zouden behoeven te trekken, om de hoofdstad te bereiken."

— De kroonings-plegtigheden hadden ook den in Engeland bekenden Schotschen heremit, den laird van Holmstead, uitgelokt, om zich naar Londen te begeven. Reeds was hij te Ayr aangekomen en trok aldaar de algemeene oplettendheid; doch, vernemende, hoe vele personen reeds met stoombooten, rijtuigen, enz., zich ten dien einde derwaarts hadden begeven, en aan welk gevaar iemand van zijn voorkomen zich zou blootstellen, is hij teruggekeerd. Deze man, eigenlijk *Thomas Ryburn*, is laird van Holmstead, in het westen van Schotland. Het gezegde goed, dat slechts uit weinige akkers grond bestaat, erfde hij van zijnen grootvader, doch kreeg, kort nadat hij hetzelve had in bezit genomen, met zijnen buurman verschil over eenen bijweg, waarvan de andere privilegie vorderde. Hij verloor het proces en werd in de vrij aanzienlijke kosten veroordeeld. Dit een en ander maakte hem zoo verbolgen, dat hij eenen eed deed, om zijn baard en hoofdhaar te laten groeijen en niet van kleederen te zullen verwisselen, tot dat hem regt geschied ware. Reeds twintig jaren lang heeft hij dien eed met alle gestrengheid gehouden en levert dus het zonderlingst schouwspel op. Hij is een groot, wel gebouwd man, draagt eenen ouderwetschen hoed, en de grondkleur van zijn kleed is met geene mogelijkheid te onderkennen. Zijn lang en sluik haar hangt hem tot de lenden, terwijl zijn verwarde baard zijne borst geheel bedekt. Het doel zijner reize was, naar men zegt, om eene audientie bij H. Maj. te verzoeken, en Hoogstdezelve eene reliquie aan te bieden, uit den tijd van Koningin *Elizabeth*, welke hij reeds 40 jaren in bezit had, en zich te beklagen, dat hij kort geleden, uit onbekendheid aan den vorm der wet, tot eene boete van 25 p. st. was veroordeeld.

— De Noord-amerikaansche stoomboot *Pulaski*, in de vaart tusschen Charleston en Baltimore, is des avonds van den 14n laatstleden in volle zee verongelukt, waarbij een aantal passagiers en personen van de equipagie zijn omgekomen.

Ook de stoomboot *Washington* is den 18n derzelfde maand, nabij den stoom Niagara, door brand vernield.

FRANKRIJK.

PARIJS, *den* 11 *July*. Het Hof der Pairs heeft gisteren uitspraak gedaan in de zaak van den Luitenant *Laity*. De beschuldigde is veroordeeld geworden tot eene gevangenisstraf van vijf jaren, eene geldboete van tien duizend francs en om, na expiratie zijner straf gedurende zijn geheele leven onder opzigt der hooge politie te blijven.

— Men merkt in de tegenwoordige omstandigheden als iets bijzonders op, dat Prins *Lodewijk Napoleon* onlangs benoemd is tot een' der beschermheeren van de maatschappij tot redding van schipbreukelingen, en dat te gelijk met *Lodewijk Philips*, de Koningin van Engeland en andere gekroonde hoofden.

— In de gemeente van St. Sulpice is zekere landman *Barth*, *Refoul* overleden in den ouderdom van 111 jaren.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, *den* 10 *July*. Voor eenige dagen is de Nederlandsche zaakgelastigde, de legatieraad *von Scherff*, hier weder uit 's Gravenhage aangekomen. Indien, zoo als men verneemt en gelijk de Hollandsche nieuwsbladen ook bevestigen, de Duitsche bondsvergadering zich geneigd heeft betoond om op den grondslag der bekende 24 artikelen, welke haar eigenlijk gezegd vreemd zijn, eene overeenkomst met den Koning der Nederlanden te sluiten, geschiedde zulks zekerlijk eenig en al-

len omdat Duitschland daadoor niet in deszelfs gebiedsbetrekkingen wordt benadeeld, en de Europesche vrede door deze nieuwe schikking een steeds hechteren waarborg erlangt. *Overigens blykt uit het besluit der Duitsche Bondsvergadering, dat de Mogendheden der Londensche Conferentie zonder eenige afwyking op de uitvoering van de territoriaal-bepaling der 24 artikelen blyven staan*, zoodat de Belgen oorzaak hebben om zich te vrede te stellen; hunne tot dusverre getoonde demonstratien hebben, gelijk voordit is gezegd, slechts gediend om de zaak, welke zij willen voorstaan, te benadeelen. (*Pr. Staats-Zeitung.*)

— Van den Nederrijn, schrijft men van den 5 Julij: Een gerucht, dat sedert eenige dagen alhier in omloop is, heeft al le overige op den achtergrond geplaatst. Voor eenige dagen namelijk zijn alle oorlogsreserven plotseling onder de wapenen geroepen. In den beginne wilde men doen gelooven, dat zulks alleen bij eenige regementen het geval was geweest, — een maatregel, waarvan men zich het doel niet verklaren konde, daar de versterking te onbeduidend geweest zou zijn om daarmede iets te bereiken, dat niet zonder deze hulp insgelijks te bereiken ware. Thans verneemt men echter, dat een geheel korps op den voet van den oorlog zal worden gebragt, en dat dit korps wederom een gedeelte zal vormen van een bondsleger, hetwelk op de Belgische grenzen zou worden zaamgetrokken. In de grensplaatsen moeten reeds de bevelen ontvangen zijn, om zich tot de ontvangst dezer troepen bereid te houden. Gelijk deze maatregel aan de eene zijde voor de wereld en inzonderheid voor onze provincien ten bewijze moet strekken, dat het Pruisische Gouvernement, ondanks de kerkelijke geschillen, zich niet ontziet, zijne krachten naar buiten te ontwikkelen en daardoor zelfs den schijn van zwakheid van zich af te werpen, zoo geeft zulks ook een nieuw relief aan den Duitschen Bond, in wiens stillen arbeid men soms ligtelijk deszelfs magt hadde kunnen miskennen. De Bond treedt op deze wijze voor de eerste maal met getrokken zwaard tot ondersteuning van regt en aanspraken op, welke men hem betwisten wil. Wat zal Belgie bij deze demonstratie doen? Om deze vraag draait thans alles. Het is aan te nemen dat Fransche troepen, zoo zij in Belgio dringen, zulks alleen tot handhaving der 24 Artikelen doen zullen, althans zou Engeland, dat ondanks alle den Maarschalk *Soult* bewezene eer, geenzins met gunstige oogen de uitbreiding der Fransche magt ziet, het tegendeel niet gedoogen. Dat een Fransch Minister bereid zal zijn het bezetten van Luxemburg en Limburg uit naam der conferencie te dulden, is geene vraag meer, zoodra *Lodewyk Philips* zulks begeert. En *Leopold* is thans naar Parijs vertrokken om de denkwijze zijns schoonvaders uit diens eigen mond te vernemen. Het komt dus slechts hierop aan: zal Belgie rustig het bezetten van Luxemburg door Fransche, en het bezetten van Limburg door Duitsche troepen zich laten welgevallen? En wanneer de regering zulks wil, zal zij in staat zijn het volk te beteugelen?

BELGISCHE BERIGTEN.

In de *Messager de Gand* van den 13 dezer leest men het navolgende:

BELGIE IN VERACHTING.

> O Gentanus! o Marcomanus! eindelijk heb ik een volk gevonden dat nog verachtelijker is dan gij!
>
> Marcus Aurelius.

Deze uitroeping van *Marcus Aurelius* is beter van toepassing op het omwentelingsgezinde volk van Brussel; men moet alle mogelijke geschiedenissen der wereld van het begin tot het einde doorbladeren, om zulk een *Jan Hagel* te vinden, die de schande en het ongeluk van ons Vaderland hebben berokkend; men moet zich dan ook niet verwonderen, wanneer Belgie door zulke muiters (*muitius*) vertegenwoordigd, van alle volken van Europa, de bewijzen der diepste verachting ontvangt: men leze slechts de Duitsche, Fransche en Engelsche dagbladen. Zij bevatten niets anders dan vernederende uitdrukkingen en spotternij, geen enkele dag gaat er om, waarop men ons het slijk der verachting niet in het aangezigt werpt, ziedaar de tempel der roem, die de Brusselsche rebellen ons hebben gesticht. Frankrijk vleide hen in den beginne, omdat hij hen als brandstichtende fakkels noodig had, en daartoe zijn alle misnoegden haar ook dierbaar, maar sedert zij bemerkt dat die *muiters* ook tegen haar beginnen te muiten, kastijd zij hen dagelijks met schimp en hoon, en houd de roede opgeheven om hen te geesselen.

En wanneer men bedenkt wat er in de beraadslagingen van dat *Jan Hagel* al zoo omgaat, dan ontwaart men niets, dan lompheid, verwaandheid, onwetendheid en bijgeloovigheid; men is verwonderd, te midden van beschaafde volken, zulk een bijeengeraapsel van smaadheden te moeten dulden, men zou gelooven dat er eene Afrikaansche provincie onverwacht in Europa was geworpen. Hier loopt het hoofd hunner bende, als een begeesterde propheet, het platte land af, om het vuur van oproer en plunderzucht, bij dit onbeschofte en bijgeloovige volk aan te blazen, en even als een tweede *Peter de Kluizenaar*, predikt hij eene kruistogt, tegen de naburige gouvernementen, met gevaar van even als de benden zijns voorgangers geheel te worden uitgeroeid; die onzinnigen hebben niets van die groote misnoegden, die eene nieuwe staat op het puin eener oude willen stichten, en die eene zekere overeenstemming, in den grondslag van hun misdadig pogen vestigen, met de gevolgen die er hun de vruchten van doen plukken; de gemeene Brusselsche roervinken zijn niets dan een soort van volkje, dat aan eene staatkundige vallende ziekte lijd; zonder denkbeelden, zonder vast plan, zonder geestkracht; niets dan wind en zotheid, niets dan verwarring en besluiten zonder zamenhang. Het zijn vijanden der H. kerk, die zich aan het hoofd der Priesters stellen, het zijn Priesters die geheele regementen Godloochenaars organiseren, zoogenaamde Philosophen, zich met dweepers verbroederende Republikeinen, die de hulp van militaire dwingelanden inroepen, men ziet er Bisschoppen die den schepter voeren, en een Koning die de mijter draagt; het is een modderpoel van Monniken, Jesuiten, Capucienen, Democraten, Demagogen, Staatkundige en Kerkelijke Munnatien, ziedaar, wat hunne schrijvers het *Belgische volk* noemen, men moet het gebied der wereldgeschiedenis jaren lang doorsnuffelen, om zulk een vormloos hoopje volks te vinden. Wanneer het edele gedeelte der Belgische natie, wier beginselen, door de eer en vaderlandsliefde gekenmerkt zijn wanneer Orangisten, door de arm van Frankrijk niet werden wederhouden, zou het van hunne zijde onvergeeflijk zijn te dulden, dat men hun vaderland langer zoo gruwelijk verguisde en bespotte. De algemeene verachting is tot zulk eene hoogte gestegen, dat een Belg in een vreemd land nooit zou durven zeggen, *dat hy een Belg van de Revolutie van 1830 is*, en zelfs die Belgen welke die revolutie verachten en altijd verfoeid hebben, gevoelen eenige verwarring, wanneer zij het schandmerk zien dat op de nationale naam drukt; niemand weet dat beter dan Prins *Leopold*, die in Parijs geen enkel bewijs van eerbied of achting ontving, en die men aanraad, om zoo veel als mogelijk, ongemerkt zijnen weg te bewandelen; die arme Prins! met den naam *Belg* op zich te nemen, heeft hij te gelijk het *anathema* van Europa op zijn hoofd geladen. *Sto canitur toto Belga … in orbe* (zoo wordt de Belgische naam door de … eld bezongen.)

Maar die naam, … oproerlingen van zulk een laag soort, die naam … onder de banieren van onze VADER, die naam heeft slechts een vaandel, een wenk noodig om weder in het licht van haren ouden roem te worden gesteld. Hij zal zich na zijne dwaling, na zijnen val schitterend verheffen, wanneer het diep verontwaardigde vaderland, den beminden eenmaal mag wederzien.

Zeetijdingen.

VLISSINGEN, *den* 16 *Julij*. Sedert den 15 dezer zijn alhier ter reede gekomen:

Voor Antwerpen bestemd:

The City of Hamburg, J. C. Hast, van Londen, met passagiers en stukgoederen; *Antwerpen*, J. Britton, van Londen, met passagiers en stukgoederen; *Jilthe*, B. Olsen, van Bergen, met stokvisch en traan; *Nephtunis*, A. J. Adriaansen, van Dantzig, met deelen; *Zephijr*, J. A. Kirchhoff, van Stettin, met raapzaad; *Selina*, W. Evans, van Messina, met fruit; *le Jean Bart*, P. Monierre, van Siville, met wol en lood; *Elisa*, F. van der Sweep, van Marseille, met fruit en wyn; *Peace*, R. Breckon, van Londen, met stukgoederen; *le Diligent*, L. Frappaz, van Montevideo, met buiden.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van onze reede naar Zee gezeild

The Soho, T. Whitecombe, naar Londen, met passagiers en stukgoederen; *Princess Victoria*, H. Woodrufft, naar Londen, met passagiers en stukgoederen; *the Noran*, J. M. Mill, . . . met passagiers, naar Engeland; *Atlas*, M. L. Schmidt, naar Liverpool, met vlas en schors; *la Jenny*, J. Menard, naar Havre de Grace, met stukgoederen.

Advertentien.

Ter Drukkerij van P. WEDTS DE SWART.